

سوراخ کردن دهان

این ورقه معلوماتی عوارض رایج کوتاه مدت و بلند مدت ناشی از سوراخ کردن دهان و چگونگی به حداقل رساندن احتمال عوارض را توضیح می دهد.

سوراخ کردن دهان چیست؟

سوراخ کردن دهان شامل یک سوزن است که از طریق زبان، لب ها یا گونه ها عبور می کند تا یک سوراخ برای قرار دادن جواهرات مانند گل میخ، حلقه یا هالتر ایجاد کند. سوراخ کردن معمولاً بدون بیهوشی انجام می شود.

عوارض ناشی از سوراخ کردن دهان

سوراخ کردن دهان می تواند منجر به انواع وسیعی از عوارض جدی برای صحت دهان و یا صحت عمومی شود. عوارض می تواند بلافاصله پس از سوراخ کردن یا در دراز مدت رخ دهد.

عوارض پس از سوراخ کردن

- عفونت، به خصوص اگر اقدامات سختگیرانه کنترل عفونت و عقیم سازی دنبال نشود، می تواند رخ دهد.
- تورم زبان پس از سوراخ کردن انتظار می رود. در موارد شدید، تورم می تواند راه هوایی را مسدود کند و باعث مشکلات شدید تنفسی شود.
- خونریزی خفیف انتظار می رود. خونریزی بیش از حد می تواند در صورت قطع رگ های خونی در طی پروسس سوراخ کردن رخ دهد.
- درد را باید پس از سوراخ کردن انتظار داشته باشید.

عوارض طولانی مدت

- دندان ها می توانند به دلیل برخورد مداوم با جواهرات سوراخ کننده، به ویژه با هالتر در زبان، خرد شده یا بشکند. ترک های میکروسکوپی در دندان ها ناشی از سوراخ کردن جواهرات بسیار دردناک است. درمان این ترک ها دشوار است و اغلب منجر به از دست دادن دندان می شود.
- سایش دندان ممکن است ناشی از مالش مداوم جواهرات به سطح دندان باشد. این ضایعه غیرقابل برگشت ساختار دندان می تواند باعث حساسیت شود، ناخوشایند به نظر برسد و ممکن است منجر به از دست دادن دندان شود.
- بیره ها و داخل بافت گونه می توانند به دلیل مالیدن مداوم به بیره توسط جواهرات سوراخ کننده، به ویژه با سوراخ کردن لب («la bret»)، آسیب ببینند.
- سوراخ کردن دهان می تواند در جویدن و صحبت کردن اختلال ایجاد کند.
- آسیب عصبی به دلیل تکنیک سوراخ کردن نادرست می تواند باعث از دست دادن طعم و یا موانع گفتاری یا حتی بی حسی و یا فلج صورت شود.
- خطر عفونت به دلیل جمع شدن زباله های خارجی و باکتری ها در محل سوراخ شده و اطراف جواهرات سوراخ کننده وجود دارد.

- در صورت استفاده از تجهیزات سوراخ کننده آلوده، خطر ابتلا به بیماری های خونی مانند زردی ها و HIV وجود دارد.
- حساسیت بیش از حد به فلزات مورد استفاده در جواهرات سوراخ کننده ممکن است تجربه شود.
- تورم و درد مداوم ممکن است تجربه شود.

چگونه می توانم احتمال عوارض را به حداقل برسانم؟

- حتی بدون عوارض، بهبودی پس از سوراخ کردن دهان از چهار تا شش هفته وقت می گیرد. با رعایت این نکات می توانید احتمال عوارض را به حداقل برسانید:
- اطمینان حاصل کنید که فرد انجام دهنده تجربه سوراخ کردن را دارد، از آناتومی دهان شما آگاه است و از روش های سختگیرانه کنترل عفونت و عقیم سازی استفاده می کند.
- یخ خرد شده یا شکسته را به آرامی بمکید تا خطر تورم زبان کاهش یابد.
- در صورت بروز خونریزی، تورم یا درد بیش از حد پس از سوراخ کردن، فوراً به داکتر مراجعه کنید.
- اگر عفونت رخ داد، به دنبال مشاوره طبی فوری باشید.
- پس از تکمیل شدن سوراخ، هر شش ماه یک بار به دندانپزشک مراجعه کنید تا سوراخ کردن و هر گونه آسیب احتمالی به دندان ها تحت نظارت باشد.
- اطمینان حاصل کنید که اندازه و موقعیت جواهرات به دندان ها و بیره ها آسیب نمی رساند. بهتر است جواهرات پلاستیکی با کیفیت خوب را به جای جواهرات فلزی بپوشید.
- برای جلوگیری از آسیب به دندان ها و بیره ها، جواهرات را قبل از شرکت در ورزش و قبل از خواب بردارید.

برای کسب معلومات بیشتر

- با دندانپزشک خود تماس بگیرید
- از www.health.qld.gov.au/oralhealth بازدید کنید
- برای مشاوره صحت محرمانه 24 ساعت در روز، هفت روز در هفته با 13 HEALTH یا (13 43 25 84) تماس بگیرید
- به oral_health@health.qld.gov.au ایمیل روان کنید